

20. maj. 1957 (løse sider)

FAKTA

Dato:

20. maj. 1957 (løse sider)

Sidetæl:

Dagbog 1957 II s. 25-28

20-5-57.

Dilemma. Styretten ligger i en selv, og man bør kun stole paa den styrkte den udspringer paa ens egne kræfter og deres mængder. Naar β tænker tilbage paa mit arbejde med film her er det saa mængde af styrken, og svagheden, ligger? Det er jo indlysende at den stærkeste inspiration og den mest frie skabelse ligger paa manuskriptstadiet (dette paa en eller anden måde specielt gældende for \rightarrow) her er man nemlig alene om skabelsen. Naar først hele det ydre apparat skal til at sættes i gang fungerer, kommer komplikationerne, indtræder skismaet konklusion med realistiske dele. Mellem selve skabelsesprocessen og skaberen kommer saa mange mellemled, saa mange omveje at værket forløber sig i det fjerne. Værkets død skal hækles igen saa mange omstændigheder, at det ofte slider paa den. Mit spontane naturligt, min fuldkomne manglende sans for organisation ligner sig ikke til at arbejde med denne overbygning af mellemled mellem \rightarrow og værket - β skal have en direkte kontakt med det - og ydre forhold eller afhængighedsforhold skal have saa lidt indflydelse paa arbejdet som muligt. Kort sagt der skal være en kamera - objekt. Denne indstilling har β

2. sikket fordi jeg er maler, og jeg er opvet
maler fordi (noe grund af) at jeg har dette
naturl. Konklusionen blev altså blive at
jeg skal arbejde med film helt mod set
den gjældende praksis. Ved en sø grundig
eliminering af de sædvanlige mellemled
samt midler. Det vil igen sige at
jeg skal ikke vil kunne arbejde inden for
filmens kommercielle rammer, ikke engang
til nærmest vis, jeg vil nemlig selv, ikke
inden for disse rammer kan udføre mine
intentioner, ja jeg vil være fuldstændig ubru-
get inden for disse rammer.

Derfor kommer at jeg i mit søn sø
film afprøve sø stærkt på hvad der er
i sprog. Jeg interesser mig ikke for
skuespil kunst, ikke mere du, end at jeg
selv meget beundrer enhver kunstnerisk mæsta-
-kon ~~og~~ selv meget også skuespiller, men
jeg interesser mig ikke for at bruge
skuespil kunst at udføre mig ved hjælp
af den. Jeg interesser mig meget for litera-
-tur, som fortæller, men jeg ~~ikke~~ har ikke
noget brug til at bruge den som udtryk,
jeg har ingen lyst til psykologiseren. De
disse to kunstneriske skuespil kunstner og litteratur
to er de væsentlige ingredienser i den kommer-
cielle, eller spillefilm. (Gode den gode) har jeg
kun søft inkt at gøre den. Jeg er be-

3. - ser af filmen som et billedkunstnerisk
udtryksmiddel. Jeg har den ide, at det
at film er i virkeligheden bare navnet
"levende billeder" forpligter og tillige fortæller
om dens indvirkelse viden. Filmen som billed-
-kunst skal ikke være et appendix
til materialet, men en helt selvstændig ting
udmyndigt egnet i begge retninger. Der er
jo allerede udmyndigt dette ved Kun-
Eisenstein, Dreyer, Chen Chue, Mc Chuan, Jennings,
Vigo, Doryenko (?), H. Richter, Duchamp,
Man Ray, Chagall, Epstein (?).
Jeg bemærker ikke at der i enhver god
kunstnerisk film findes et portræt, som man
sikkert kan kalde stort, men man kan
- men som skaber ind over noget andet,
Jeg mener dog at dette portræt først
og sidst skal have sin rod i billedet
- at den reelle billeder afløses af by-
- netop den reelle - at billedet skal op-
- leve dette portræt visuelt og kun visuelt
i ikke som skuespilkunst - ikke som psyko-
- logi - eller dramatik, og for den søg skulpt
eller ikke som maleri. Jeg bemærker heller
ikke at man i det billedmæssige portræt
sævel som i det enkelte billede kan
bruge det men næskeligt, der søg udtrykt
og dets indvirkelse, og som for karakteristiske
af men netop. Men det skal ikke være

4.
skuespil kunst, det skal ikke være en formel
opfattelse af den professionelle person, det
skal være personens eget visuelle udtryk.
Det vil nok en morder sige at is er til-
-hæng af russenes, neorealismens teori
om den professionelle skuespiller, men jeg
vil nok videre i det is vil måske dan-
ke hver chance for at spille, ikke engang
og selv. Nej de skal være en del af
det filmiske verdensbillede - som Trudene
hvis man kender og kører, ikke mere
og ikke mindre de højeste julide. For
det er ikke en historie is skal fortælle
ikke et drama, med nogle punkter og ud-
-ledning, med psykologisk begrundelse,
hvis godt karakter, det er visioner, det
er det visuelle udtryk rent ikke hvad
den ligger bag, men hvad det er. Vi
skal se. Jeg drømmer om en film-
-kunst (vi er nok af det nærmeste) hvor
visioner i rum og billede, og det er en-
-om tilskueren, giver dem virkelig bevis-
-nærværelse, ikke fordi man forstår, ikke
fordi vi har begrundet udtrykt og udtalt
hvis noget, men fordi man føler.
Jeg ved det, jeg ved det, en sådan film-
-kunst. man bliver et kaldet.